

➔ spór

nom, genre masculin | spór - singulier, nominatif

querelle, differend

Między zawodnikami trwa spór o wygraną.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	spór	spory
genitif	sporu	sporów
datif	sporowi	sporom
accusatif	spór	spory
instrumental	sporem	sporami
locatif	sporze	sporach
vocatif	sporze	spory

